

K analýze vojenského významu olomoucké pevnosti v období válek o rakouské dědictví a sedmileté války

Jiří Borovský

Abstrakt

Disertační práce přibližuje roli pevnostního města Olomouc ve válkách o rakouské dědictví (1740–1748) a sedmileté války (1756–1763). V letech 1741–1742 se téměř celá Morava stala hlavním operačním prostorem vojsk pruského krále Fridricha II. Prusové obsadili rovněž město Olomouc, které plnilo funkci jejich nejdůležitější vojenské a logistické základny na obsazeném území. Po ukončení válek o rakouské dědictví došlo k zásadní přestavbě olomoucké pevnosti. Olomouc se během desetiletí neobyčejného stavebního úsilí stala nejmodernější bastionovou fortifikací na území podunajské monarchie. V roce 1758, krátce po dokončení přestavby, vstoupili Prusové na Moravu opět s cílem město obsadit.

Základem práce je analýza obou tažení pruských vojsk na Moravu. Zabývá se především podmínkami, za jakých rakouská i pruská strana vstupovaly do války, srovnáním obou vojsk, dále průběhem vojenských kampaní a konečně jejich výsledky. Autor se zaměřuje na srovnání úlohy pevnosti v obou konfliktech a rozdíl mezi taženími. V práci jsou rovněž popsány strategie a taktiky bojujících armád a v širší odpovídající potřebám práce také historie olomoucké fortifikace a její přestavby. Pozornost je věnována také moravskému venkovskému i městskému obyvatelstvu, komunikaci mezi olomouckou městskou správou a vojenským velením a roli obyvatel Olomouce při její obraně.